

Cu ambitie germana si tactica urziceana

11 Nov 2009 [Viorel Motoc](#)

Bă, Dane, mă întreabă lumea prin localitate cum e primăvara asta europeană. O fi tot ca a noastră, de la Urziceni? Adică însămînțăm grâul prin februarie, punem floarea-soarelui la începutul lui martie și vopsim pomii înainte de Paști? Bă, sper să nu întârzie iar Guvernul cu cotele la motorină, să ne facem de căcat în Europa!

După figura frumoasă făcută de Unirea Urziceni în Champions League, ialomițenii vor cere ca Bursucul, această specie rară, să devină monument al naturii în Cîmpia Bărăganului

Chiar sintem departe de Europa? De Europa League, da. Ne-au rusinat turcii (cu toata europenitatea lor incerta) fara drept de apel. Dinamo si Steaua - traditional, paznicii domniei si oastea tarii - au incasat ambele cite trei boabe de la Galatasaray si Fenerbahce. Iarasi ne-au coplesit Stambulul si Fanarul! Si nici Clujul sau Timisoara, reprezentantele chezaro-craiesti, mai cu staif, mai cu panas, n-avura parte de o soarta mai buna. Tot cite trei de caciula au incasat, de la Praga si Bruxelles. Mai bine sa uitam.

Singura bucurie ne vine de acolo de unde, initial, ne asteptam cel mai putin: de la Unirea Urziceni, participantea noastra in Champions League. Dupa egalul cu Glasgow Rangers (1-1), baietii astia ramin in carti pentru primavara europeana. Nu-s o mare echipa. Le-ar mai trebui un autentic mijlocas de creatie si un virf percutant. Da' nici cu un Apostol, Bilasco sau Onofras nu ne e tocmai rusine. Importante ramin forta si coeziunea ansamblului. Mai rar asa ceva pe la noi: o formatie definita prin disciplina, daruire si acuratete in joc. Aici, desigur, principalul merit ii revine lui Dan Petrescu, antrenorul scolit prin Anglia si Italia. Ce-ati zice, inasa, daca ar fi vorba, paradoxal, si de un spirit al locului? Nu va rideti. Urziceni n-au rasarit chiar asa, din nimic, din neantul valah si din ciulinii Baraganului. Am aflat o poveste, v-o spunem foarte pe scurt.

?Demult, tare demult, cu mult inainte ca d'alde Arlanskis, Brandan sau Semedo sa soseasca pe meleagurile noastre, exista deja o echipa de fotbal in Urziceni - Ialomita Urziceni. Era pe vremea razboiului. Nemtii, aliatii nostri de atunci, isi stabilisera baza militara pe malul unui lac, la marginea tirgului. Asa i-a ramas numele baltii, pina-n ziua de azi: La Nemti. Baieti de treaba, nemtii. Nu deranjau prea tare si, in plus, mai aveau o pasiune: fotbalul. Motiv pentru care i-au provocat pe baietii nostri la niste partide amicale, disputate saptaminal. Indiferent de rezultatul partidelor, adversarii de la SV Wermacht ii invitau pe ai nostri la o masa prieteneasca, dupa meci, la cantina lor. Ceea ce, in timpurile alea de privatiuni, sa recunoastem, nu era de colo. Dupa cum nici ai nostri, romani mindri, nu s-au lasat mai prejos. Cit ar fi fost de amarasteni, au pus mina de la mina si i-au cinstit pe nemti la cel mai bun local din urbe. Sa fi fost pe terasa "La Balcan"? Nemtii au plecat, cum e viata, cum e istoria, intr-un tirziu de vara, dar aburul amintirii mai pluteste inca deasupra stadionului neomologat din Urziceni?

Deci avem echipa, avem valoare, cu multa tactica si cu rigoare. Golul antologic al lui Onofras din finalul partidei cu Rangers a dovedit ca urziceni ramin un fel de nemti: stii ca i-ai batut doar abia cind s-au suit in autocar. in virtutea acestei traditii, ne dorim ca Bursucul si ai lui sa obtina macar un egal in meciul decisiv cu VfB Stuttgart.